

naši deželi, katera jako mir potrebuje, nemir in sovraštvo seje.

Kandidat Seifriz je ravno tako veren, kakor kandidat klerikalne stranke; on ve, da je vere potreba in zagadelj bo vsem takim duhovnikom nasprotoval, kateri našo katoliško vero zlorablajo in kateri nas ljudstvo ne-
verno naredijo.

Poslanec Seifriz pa tudi narodne želje naše koroške dežele pozna. On živi dolga leta v slovenskem kraju med Slovenci. On vidi, da je cel naroden boj nepotreben in da bi bil v deželi ravno tak mir tudi danes, kakor pred 30 leti, ako ne bi prenapeti hujškači naroden prepir umetno gojili in razširjali. Seifriz bo nastopal proti istim ljudem, kateri Slovencem ne želijo pouk v nemškem jeziku. Slovenski, materni jezik ohranite si kmetje pa ne zabranjajte svojim otrokom pouk v drugem deželnem jeziku — v nemščini! Vsak, kateri nemški ne zna, je na svojo lastni koži že morda pogostoma občutil, da je danes tepan, če nemški ne zna.

Kandidat Seifriz pa je tudi dober avstrijan. Kdor tega poštenega moža pozna, bo prepričan, da on ne stremi za „Veliko Nemčijo“, temveč da ljubi svojo domovino bolj nego prenapeti narodni slovenski hujškači, kateri z enim okom vedno gledijo na slovanske dežele Balkana in na „blaženo“ Rusijo. Slovenski volilci! pridite vsi k volitvi! Volite vsi vrlega poslanca koroške kmetijske zveze. Friderika Seifriza, kateri je iz Vaše srede in kateri Vaše razmere prav dobro pozna.

Volitev je direktna in tajna; volite torej, kakor Vam odkritosrčna misel ukazuje. Kdor sebi in svojemu stanu dobro misli, naj se ne da od klerikalcev pregovoriti, temveč naj napiše na volilni list ime:

Friderik Seifriz.

Kmetje! Pridite v obilnem številu; vsak glas je pri direktni volitvi vevrededen. Pridite in покаžite, da ste svobodni, pošteni in neodvisni kmetje, kateri današnje potrebe poznajo in se po teh potrebah ravnaajo.

Volitev je 10. oktobra v občinskem uradu posameznih občin.

V. Z.

Ptujska okolica, mestjanske šole za dečke nam silno treba!

Tukajšnje šolstvo se je v teku zadnjih let izvanredno razvijalo. Razširila se je gimnazija, ustanovila prav ugodno se razvijajoča dekliška mestjanska šola in gospodinjski zavod; poleg tega sta „dijaški dom“ in „dom za deklice“ vzorno urejena ter prav dobro obiskovana. Petrazrednici za dečke in deklice ste prenapolnjeni; najlepši dokaz polnega zaupanja, katerega imajo do teh šol in njih učiteljskih moči ne samo stariši iz mesta, nego tudi vsi okoličanje.

Da se vsi zavodi tako ugodno razvijajo, je pač

najlepše in najčastnejše plačilo onim možem, ki so žrtvovali vse svoje moči za napredek šolstva ter tem neposredno povspešili vseobči blagor in napredek ne samo prebivalcev mesta samega, nego tudi bližnje in daljše okolice.

Tem zaslužnim možem vsa čast in hvala.

Pa pravi napredek ne pozna počitka; on zahteva vedno spopolnjenje in izboljšanje vseh obstoječih naprav, tako tudi šolstva.

Med najimunitnejše stanove se poleg kmetijskega stanu štejeta trgovski in obrtniški stan.

Kar je kmet na deželi, to sta trgovec in obrtnik v trgih in mestah; onadva tvorita temelj vsemu mestnemu življenju.

Udom teh dveh imenitnih slojev pa tudi treba primerne in posebne izobrazbe. Že v mladosti jih je treba dovoljno pripraviti na dandanes težki boj za obstanek (eksistenco).

Zmagoval bo vedno le isti, ki več ve, več zna; ki je toraj bolj pripravljen in usposobljen prekositi svojega konkurenta (tekmovalca).

„V znanju je moč“, ne sme veljati samo za duhovnike in dohtarje, nego tudi v posebni meri za naše trgovce, obrtnike, pa tudi naše kmete — posestnike.

Gimnazija, če tudi najboljša, ne daje primerne podlage za imenovane stanove: v to najbolj sluzi mestjanska šola. (Bürgerschule). — Ta vrsta šol postaja čim delj tem večje važnosti. One spopolnijo ljudske šole in se pri poduku najbolj ozirajo na vsa dandanes potrebe trgovca, rokodelca in tudi posestnika. Mestjanske šole dajejo tudi najpripravnejšo podlago za uspešno obiskovanje strokovno obrtnih šol. Nadarjeni učenci takih šol bodo z najboljšim uspehom prestopili v učiteljska, trgovske šole, kadetske zavode in realke. Mestjanska šola je šola prihodnosti, ker je šola za praktično življenje.

Trgovci, obrtniki in okoliški posestniki, združite se v zahtevi do ustanovitve meščanske šole za dečke! — Vaš uzorno delavni, neupogljivi in neustrašljivi vodja bo tudi to dosegel, mestu in vaši okolici v korist in ponos. — Opazovalec iz okolice.

Porotne obravnave v Mariboru

1. Marija Caff, detomor.

Marija Caf, 24 let stara posestniška hči v S. Jurju v Slov. gor. porodila je mesca aprila po noči na nekem travniku živo dete. Pol ure po porodu vrgla je dete v Dravo. Obtoženka ostala je potem celo noč na travniku in se podala še le proti jutranjim domov. Vest ji pa ni dala miru in zato se je mesca majnika sama javila sodniji. Trupla deteta niso mogli najti. Izgovarja se, da je to storila, ker ni znala, kako bi zamogla otroka izrediti. Obsodili so jo na 3-letno težko ječo.

2. Jurij Vojnovič, nenravnost.

Jurij Vojnovič, 17 let star, pastir v Ivankoli obtožen je radi hudodelstva po § 127 kaz. zak.

, ki so ni obravnavi je bil spoznan krivim. Sodba glas
a ter s 18 mescev težke, poostrene ječe.

3. Franc Ojsteršek, rop.

Franc Ojsteršek, 26 let star, hlapec, rojen v
adežu. Obtožen je, da je 12. majnika t. l. umoril
oropal posestnika Franca Koren iz Orehovca pri
Slivnici. V gostilni Wreg-a v Slivnici našel je Ojster-
šek posestnika Korena. Ta ga je povabil naj gre z
jim in naj čez noč pri njem ostane. Podoč pa ga
zavratno umoril ter mu vzel denar 230—240 K,
pa mu baje ni vzel. Ojsteršeka je žandarmerija
malu zasačila v Hrastniku. Pa tudi zaradi težke
telesne poškodbe ima se zagovarjati. Že delj časa
imel je on in še dva druga fanta jezo nad nemški-
mi fanti v Werndorfu. 30. aprila so jih napadli ter
Ojsteršek enega na tleh ležečega suval in z po-
nom na glavo udaril. Porotniki spoznali so ga kri-
m in obsodila ga je sodnija na smrt. Ojsteršek je
prekositnik surovež, da sodba nikakega utisa ni storila na
njega.

4. Franc Plohl, uboj.

Franc Plohl, 27 let star, želarski sin v Selišah,
obdolžen je uboja. 30. julija t. l. bil je ples v go-
stilni Marije Spindler v Križevcih pri Ljutomeru.
malu nastal je prepir in vrgli so mizarja Šumaka
in. Takoj priletel je Franc Plohl, ki je preje za
tramom sedel v hišo ter z nožem zaklal Franca Ze-
lenko, ki je miren pri vratih stal in ples gledal.
Takoj potem pobegnil je Plohl. Franc Zelenko dobil
težko rano, na kateri je 8 dnij pozneje umrl, ker
je kri zastupila. Sodba za Plohl-na glasi se 7 let
težke ječe.

5. Anton Mauko, zavratni umor.

12. majnika našli so v nekem sadunosniku v
Ribejnu pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 19-letno Te-
rezijo Markuzzi mrtvo. Na vratu imela je veliko
rano in poleg trupla ležal je list, na katerem je
stalo, da se je sama umorila. Ker pa v bližini ni-
kega noža ni bilo najti, s katerim bi se sama
smrtila, bilo je takoj jasno, da jo je nekdo umoril,
a kdo! Takoj so sumničili njenega ljubimca Antona
Mauko. Markuzzi bi imela tudi v onem mescu poro-
čiti in Mauko je bil oče. Temu to gotovo ni bilo
prav, in ker se deteta ni mogel znebiti, umoril je
mater z otrokom. Pri njem našli so tudi krvavi nož,
in rokav imel je pa rane, kajti Markuzzi ga je
griznila. Tudi iz drugih okolščinah je brezdvomno,
da je Mauko svojo ljubico umoril. List, ki je bil pri
morjeni pisal je Mauko, kajti pisava je njegova.
Mauko je še le 19 let star, zato ga niso k smrti
obsodili, ampak 12 let težke ječe se je glasila sodba.
Vprašanje predsednika, ali je z kaznijo zadovoljen,
odgovoril, da ja.

6. Anton Majcen, uboj brata.

Anton Majcen, 19 let star, želarski sin v Pre-
dalu, je obdolžen, da je lastnega brata 23. julija
zaklal. Tega dne prišla sta brata iz gostilne

domov in stareji brat začel je zmerjati mlajšega
Antona, ker se ni v krčmi dostojno obnašal. Potem
ga je prijel in na posteljo vrgel ter ga suval. Ko pa
ga je na prošnjo starišev spustil, bil je Anton v taki
jezi, da je skočil s postelje, zgrabil nož za tramom
ter brata v prsa zabodel. Eno uro potem umrl je
stareji brat vsled rane. Majcen obsojen je bil na tri
leta težke ječe.

7. Ferdinand Rozmann, uboj.

Ferdinand Rozman, 19 let star, železniški de-
lavec, doma iz Leskovca pri Črešnjevcu je obdolžen
da je delavca Tomaža Halabarec-a v prepiru tako z
lopato udaril, da je ta umrl, ko so ga prepeljali v
bolnišnico. Sodnija je oprostila Rozmana, ker se je
pred hrvaškimi delavci moral braniti.

8. Jožef Pečnik, uboj.

Farški hlapec (toraj gotovo „Štajercijanec“) v
Selnici ob Dravi bil je tudi pred porotniki. Zakaj?
Zaradi neke malenkosti, saj ni družega storil, kakor
da je človeka zaklal. Hlapec župnika Hrastl Jožef
Pečnik in hlapec Franc Reisman se že dolgo nista
mogla trpeti. 22. avgusta t. l. zaklal je farški hlapec
po kratkem prepiru Reimana. Zadel ga je z nožem
na vratu ter mu prerezal žilo odvodnico. Porotniki
so potrdili, da je le prestop samobranstva bil in
sodnija obsodila ga je na 10 mescev težke ječe.
Imel je srečo.

* * *

Poglejmo si sedaj obsojene. Iz katerega tabora
so? Niso vsi pristni klerikalci, niso podrepniki pr-
vakov in farjev. Marija Caf, nedolžna čista devica
gotovo ni „Štajerca“ čitala, kdo ve, ali ni bila celo
družbenica in kot taki bil ji je „Naš Dom“ bolj sveti,
kot zgodba in evangelij. Vojnovič obsojen je radi
nenravnosti. Niso dosedaj ravno voditelji klerikalcev,
farji sami to hudodelstvo že večkrat storili. Kap-
lana Šlambergerja, v Žitalah, prasca v talarju in
mnogo drugih ne diči jih to hudodelstvo? Je temu
„Štajerc“ kriv, klerikalci vročekrvni? In Ojsteršek,
ta je gotovo „Štajerčev“ pristaš. Seveda! Saj je bil
tak prijatelj Nemcev, da je enemu prizadjal težke
telesne poškodbe. To ja pridiguje „Gospodar“ in
„Naš Dom“, sovraštvo proti Nemcem ni geslo „Šta-
jerca“. Pa še nekaj! Ni on obesil prvaško trobojnico
proti zapovedbi obč. urada na komando kaplana na
zvoniku v Laškem Trgu? Ni tega storil, ker so ga
kaplan in drugi klerikalci k temu navduševali in na-
hujskali; Lepega junaka imate, saj ste bili takrat
tako ponosni na njega! Mauko, Plohl in Majcen niso
ti farški podrepniki. Ni okolica Šv. Lenarta, niso cele
Slov. gorice črne, „Štajero“ nikdar ne pride tja. Kri-
ževci in Prerad nista tudi znana kot čisto farški
gnezdi? Tam se niti naprednjak ne sme zglasiti, joj
temu, o katerem se v teh krajih zve, da ne trobi
v rog črnosuknežev. In farški hlapec, o tem niti ne
govorimo. To je tedaj farška vzgoja, tako mladino
ste si vzgajali farji. Lep sad vam nese vaša

hujskarija, lahko ste pónosni. Naprednjaki dovolj veste! Zakaj peša vera? Kam plovete farji in vaši podrepniki?

Spodnještajerske novice.

Star veteranec umrl. Umrl je 19. t. m. v Pristovi pri Ljutomeru 97 letni veteranec Jakob Skerlec. Umrl slúžil je pod cesarjem Francem, prednikom sedanjega presvitlepa cesarja. Lahka mu zemljica bodi.

Slovenska Bistrica. Zmaga naprednjakov. Pri dopolnilni volitvi 20. t. m. za okrajni zastop v Slov. Bistrici izvoljeni so sledeči napredni možje: Pavel Safošnik, občinski predstojnik v Novivesi doljni, Anton Juhart, veleposestnik v Oglenšaku in c. kr. notar Dr. Wiesthaler.

Ptujska gora. Pri volitvi občinskega odbora dobili so polovico glasov naprednjaki, polovico nasprotniki. Le naprej naprednjaki, zedinjena moč naj vas privede do popolne zmage. Župnik Tertinek dobil je en glas in tega si je — sam dal. Joj, joj. Tudi nekaj mastnih mu je baje nek volilec povedal.

Našim kmetovalcem. Po mestah je sedaj perutnina tako draga, da je joj, a kmetje vendar navadnim kupovalcem, kateri po vesi hodijo, zelo po ceni prodajajo. Dobiček imajo le ti handlarji (kupovalci). Prinesite raje perutnino v mesta in vaš bo dobiček.

Celje. — Narodni obrtniki. „Domovina“ kaj močno hvali „narodne obrtnike“ v Celju, vsem privržencem jih priporoča jim samim pa najboljše trgovanje in bogastvo je baje neizogibljivo za „narodne obrtnike. Pa joj! Eden za drugim jo popiha, ne samo z prazno mošnjo, ampak zapusti še mnogo dolgov, katere bodo gotovo ti morali poravnati, ki so jih v Celje klicali. Narodni klepar (špenglar) Gregar in narodni malar Sikošek sta zapustila Celje, rotivši se, da ne bosta nikdar več prvakom na limanice šla. Sedaj si baje iščeta pri Nemcih kruha. Pred kratkim nastanil pa se je celo narodni mesar. Kako izvrsten mojster je ta mož, kaže, da mu je 19. t. m. ko je eno kravo zaklal in ji trebuh razparal eno tele nasproti skočilo. Častitamo prvakom k temu mesu! Tako dobro je baje bilo, da so do zadnjega koščeka vse pojedli. Dober tek! „Domovina“ je pisala, da narodni mesar samo mlade vole kolje. Bržkone je tisto tele potem iz trebuha mladega vola skočilo.

Novigrad pri Celju. Veselica čitalnice. 27. avg. t. l. imela je čitalnica v Novem-Gradu veselico pod komando znanega dobrnskega kaplančka. V krčmo, kjer je bila veselica, prišla sta tudi Bernard Cerkovnik in Ferdinand Skoflek. Mirno vsela sta si k mizi a drugi fantje pod vodstvom kaplana začeli so ju napadati in psovati, ker sta naprednjaka. Kaplan je baje rekel: „bralno društvo skupaj, nemčurski fantje vun.“ Cerkovnik, ki je malo preveč že v glažek pogledal, postal je čez to tako razburjen, da je prijel kupico in jo na tla vrgel. Nazadnje so ga pa vun vrgli. Zunaj začel pa je tako razsajati, da sta ga občinski predstojnik in občinski sluga aretirala. Pri

tem pa se je tako zoperstavljal, da sta ga zaprla. Radi tega moral se je pred sodnijo zagovarjati. Izgovarja se, da je bil pijan in je od kaplana besed fantov v tako jezo prišel, da ni vedel, kaj storil. Sodnija ga je obsodila na 3 mesečno ječo. — To ni prvi slučaj, da je dobrnski kaplan nemir naredil, že večkrat prišlo je po kaplana hujskanju do pretepov med fanti. Pa tudi se čuditi, če so fanti taki, če jih celo kaplan komaj dira. On bržkone misli, da je njegova prva naloga, da uči fante v čitalnici dobro piti in dobro se opati. Pred kratkim šel je po noči z fanti skoraj in neprestano so kričali: „zemlja je naša, naj vse vse dobrnsko nemčure.“ Dobro bi bilo če bi bili šeni knezoškof si tega kaplančka enkrat na besedij izposodili: — Zakaj peša vera.

Letošnja trgatev se začne. Množina in kakor je zelo dobra. Kupci kupujte od kmetov potlej vina, ne od vinskih trgovcev.

Leskovec. Poslopja in premičnine umrlega zuma v Leskovcu kupil je g. Maks Strasschiller. Ptuja za 11.000 K. Tako je tedaj zadnji spomin konzum zginil.

Murski sokol v Ormožu. Ta presneti izlet žalosten akt navdušenosti hujskačev, lenuhov, ki le sovražijo svojega bližnjega, ker je drugega misli in drugi jezik govori. Za take podle duše in za fakinažo je bil naš višji komisar še predober. sokole bodemo še naše bralce vedno bolj svarili take oslarije, ki ni za kmeta in rokodelca, nego ogibljejo. Podle duše pišejo: 5000 ljudstva je prebivalstvo Ormož. Poskusite enkrat narediti na Ptuj izlet, boste videli, kje je Bog doma in kako vroča Ptujška tla. Servus Břesina.

Sv. Andraž v Sl. Gor. (Veteranska društva v Slov. Gor.) „Domovina“ je polna jeze nad tončani, ker ima tamkaj veteransko društvo nemško komando. Seveda to je povsod, kjer so v drugih nekdanji vojaki, ne pa kakor v takozvanih narodnih društvih, kjer se vsak sprejme in sme pernat k nositi, samo hujskač mora biti. Navdušen pravi vojak tudi ne bo v takem društvu, kjer je slovenska komanda, on je navajen na svojo vojaško komando in če to sliši, spomni se spet na nekdanjo vojaško Poglejmo si pa veterance v nekaterih krajih. „Vse dom, vse za cesarja“, kriče pri vsaki priliki, mislil bi to so junaki kakor levi. Je pa seja in tu kak klerikalček ali kak prvak, slovensko komando moramo imeti, noben se ne upa protistavljati. Društvo je v Središču in Sv. Tomažu, kjer se nekdanji vojaki, ki so si križec na bojišču zaslužili, upajo besedice ziniti, čeravno radi bi imeli nemško komando, a bojijo se pri Sv. Tomažu župnika in poštarija Škerleca in v Središču pa Jureka, in boka peka. Tako pa pri paradah žalostno stari vojakje rakajo, pogrešajo čvrsto vojaško povelje. Nekaj star veteranec je rekel, da se mu zdi, da je šolar, ki v šoli se baje eksercirajo dečki slovensko. Sram nad takimi, ki se kaj radi bahajo, da so „krigje take